

ИВАНЪ ЙОНЧЕВЪ

РОДИНА

Широкъ е божи свѣтъ— земята избродна...
 Въ безгрижни младини кѣде ли азъ не бѣхъ?
 Далечъ, далечъ отъ тебъ, земя свещена,

родна,

Кѣде не скитахъ азъ?... Никѣде подобна
 На тебе не видѣхъ...

На миналото днитѣ редятъ се день следъ
 день...

Азъ спомнямъ си кога дете незлобно бѣхъ,
 Какъ съ врѣстници другари по твоя лагъ
 зеленъ,

Разтлалъ се край водитѣ на Вардара студень
 По цѣли дни играхъ...

И привечерь, когато на девствения лагъ
 Допѣва чучулига, унесена въ блѣнъ
 И вили се загонятъ по стихналия брѣгъ, —
 Азъ спомнямъ си, какъ мама на бащиния
 прагъ

Очакваше ме менъ.

И ясно въ паметъта ми, запазено до днесъ,
 Очитѣ прималѣли на татка виждамъ азъ,
 Кога съ игла въ ржка подъ сѣнчестия брѣстъ
 До кѣщната ограда изкарваше съсъ честь
 И съ мѣка хлѣбъ за насъ...